

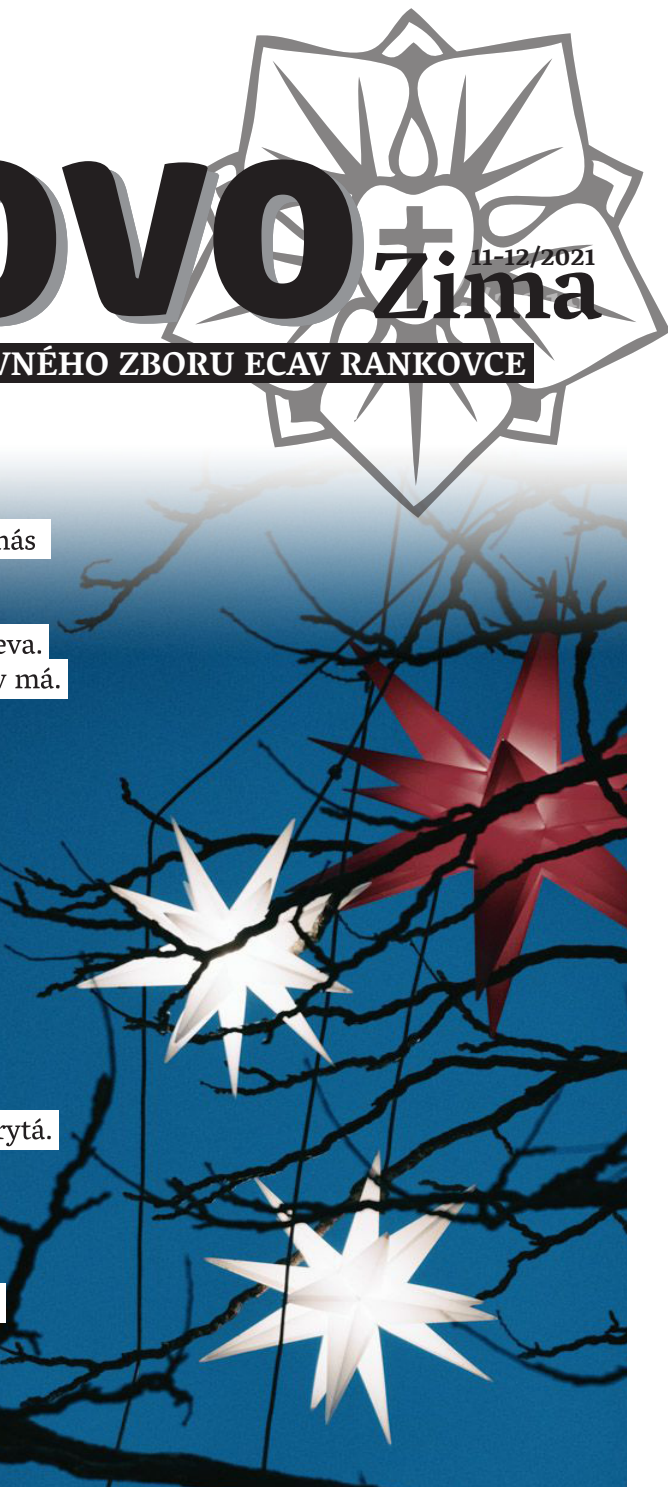
slovo

11-12/2021
Zima

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Zázračný Vianoc čas

Po roku opäť prišiel medzi nás
Ten okamih,
Ktorý nám lásku rozdáva
Každý sa na všetkých usmieva.
A pár milých, vľúdnych slov má.
V izbe znova
stojí on
rozžiarený
vianočný strom.
Snehová prikrývka
sa vonku trbliece
opäť tu máme
zasnežené Vianoce.
Vôňa škoric a vanilky
nás v domovoch víta
tam niekde vnútri
v každom z nás
musí byť vianočná láska skrytá.
Preto po celý rok
nielen na Vianoce
ju najavo
dávajme
a k sebe sa milo správajme.
Ten okamih
plný krás
sa nazýva
zázračný Vianoc čas.

Cena Božieho daru

■ Jaro Petro

Viera, ktorá tá nič nestojí, nestojí za nič.

Neviem, kto presne vyslovil túto myšlienku, ale musím uznať, že to bol veľmi múdry človek a mal veľmi dobrý postreh. Možno vám na prvý počutie bude pripadať hlúpa. Veď za vieru človek nikomu neplatí a nedá sa vyčísliť v nejakých financiách. Viera je predsa moje vlastné rozhodnutie, ktoré sa deje na nejaký podnet, ktorý prichádza z vonku. Pritom je to niečo, čo sa deje vo mne a v mojom vnútri.

Zoberme si jednoduchý príklad. Do vášho susedstva sa prisťahuje nový sused, ktorý si vedľa vás kúpil dom. Najprv sa trochu spoznávajú, oťukávajú, potom sa postupne viac spriatelíte a máte vo svojom novom susedovi dobrého kamaráta. Tým, že ho spoznáte a je vám sympatický, začnete mu aj viac veriť. Dokázate mu požičať čoraz cennejšie veci. Možno na začiatku to bola len sekerka, ale postupne mu požičiate kosačku, alebo, keď potrebuje, tak aj traktor, či auto. Tá dôvera sa buduje a prehľbuje, ale nezávisí to iba od vás, ale aj od vášho suseda. Od toho, aký je, ako sa správa, či je dôveryhodný, či je zodpovedný a svedomitý, keď si niečo požičia, či je čestný a vždy všetko poctivo vráti a či vašu dobroprajnosť a ochotu nezneužíva. A na druhej strane, či aj on je takisto ochotný pomôcť vám, poslúžiť, či

požičať niečo, čo má pre zmenu on.

Takto nejako to funguje v dôvere a vo viere medzi ľuďmi. Závisí to na vás, ako ďaleko v tej dôvere ste ochotní zísť a závisí to aj na tom druhom človeku, či vám poskytnete dosť dôvodov na to, aby ste mu mohli veriť. Viera je veličina, ktorá sa neprestajne mení, rastie alebo upadá a je závislá na dvoch stranách.

Do istej miery to podobne funguje aj vo vzťahu k Bohu. Pán Boh by mohol byť ako náš sused. Keď sa s Ním nestretávaš a nekomunikuješ s Ním, nedá sa hovoriť o nejakej viere. Ak medzi vami a susedom je dvojmetrový betónový plot a vy sa nevidáte, ani nestretávate, tak nemáte medzi sebou žiadnu dôveru. Je zaujímavé, že niektorí ľudia povedia, že veria v Boha, ale nie sú s Ním v kontakte. Nemodlia sa, nečítajú Božie slovo, nechodia do spoločenstva, ale „vraj sú veriaci“. Som zvedavý, či by ste požičali susedovi auto, ak ani poriadne neviete, ako sa volá? Ako môžete veriť Bohu, ktorého nepoznate a o ktorom vôbec nič neviete? Ako môžete dôverovať Bohu, keď s Ním nie ste v kontakte? Musíte uznať, že hovoriť o viere, o dôvere tam, kde nie je žiadny živý vzťah, je hlúposť. Toto je v podstate viera, ktorá človeka nič nestojí. Je to ako vzťah so susedom, ktorého nepoznate. V ničom vám nepomôže, nič vám nepožičia, nemôžete sa na neho obrátiť, lebo vás nepozná a nedôveruje vám. Takže, takáto viera v Boha nestojí skutočne za nič.

Uvedomujem si, že moje porovnanie so susedom je ako nedokonalé

podobnosť, ale aj tak pri ňom zostanem. Pán Boh je ako dobrý Sused. Potrebujete pozatvárať sliedky, nakrmiť psa, lebo niekde cestujete a nebudete doma, tak sa máte na koho obrátiť. Potrebujete si požičať nejaké náradie, tak zájdete vedľa, a keď potrebujete s niečím pomôcť a niečo pridržať, tak voláte, aby prišiel. A dobrý sused nechá svoju robotu, preruší to, čomu sa venoval, a ide, lebo je váš priateľ. A keď je treba vás niekam odviešť, tak si prehodí svoj program, aby vám vyšiel v ústrety. Takto vyzerajú naše modlitby pred Bohom. Pane Bože, prosím, pomôž mi s týmto..., prosím ťa o pomoc pre moje deti..., prosím ťa o zdravie pre manželku, či manželku... A Pán Boh, ako dobrý Sused, preruší svoju prácu a ide pomôcť, pretože aj On má so svojím susedom dobrý vzťah.

Lenže medzi dobrými susedmi to nikdy nie je jednostranné. Raz jednoducho musí prísť aj moment, keď našu pomoc bude potrebovať aj náš sused a obráti sa na nás s prosbou. Príde čas, keď bude On volať, že potrebuje niečo podržať, či potrebuje niečo premiestniť, alebo potrebuje niečo požičať... Nie je to obchod, v ktorom sa presne vyčíslia práce a toľko služieb, koľko si od suseda vypýtaš, toľko mu aj vrátiš späť. Dobrý vzťah nie je ani o tom, že jeden stále využíva službu toho druhého a stále potrebuje nejakú pomoc a ten druhý nechce nikdy nič.

Aj Pán Boh potrebuje pomoc. Potrebuje tvoje ruky i nohy, potrebuje tvoj rozum a schopnosti a potrebu-

je tvoju prácu, aj tvoje peniaze. Nie preto, že ako dobrému susedovi máš splatiť jeho ochotu a jeho služby. Nie preto! Ale preto, že viera v Boha je živý vzťah, ktorý sa medzi dvoma stranami vzájomnou ochotou prehlbuje.

A teraz už prejdeme na to, čo všetci veľmi dobre poznáme. Ak si ty a ja, milý brat, a sestra, potreboval pomoc z hriechov a zo smrti, ktorú nám naše hriechy prinášali, tak Pán Boh, ako dobrý Sused, prišiel na pomoc. Nechal svoju prácu a bežal, aby nás zachránil. Tá pomoc ho stála veľa. Nešlo len o nejaký čas alebo peniaze. On obetoval svojho jediného Syna. Vzdal sa Ho a nechal Ho trpieť, lebo my sme si s vlastnými hriechmi pomôcť nevedeli. Taká bola cena Božej pomoci. Myslím, že na „Suseda“ to bola ohromná pomoc.

A teraz je čas, aby sme aj my pomohli svojmu Susedovi. Možno potrebuje nejakých ľudí odviezť do kostola tvojim autom, možno potrebuje tvoje ruky na nejakej spoločnej brigáde, alebo potrebuje tvoje peniaze na nejakú dobrú vec... Možno chce, aby si sa ozval v práci a povedal, že mu veríš, a nehanbil sa priznať, že si kresťanom, alebo len chce, aby si Mu v nedeľu venoval aspoň hodinu času v spoločenstve veriacich ľudí...

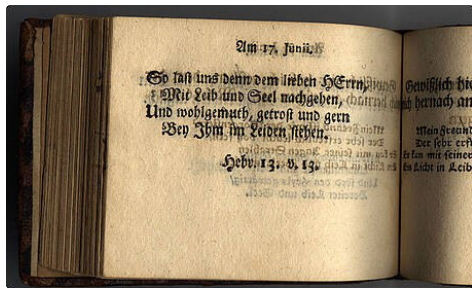
A viete, čo robíme my? My rozmýšľame...či ten náš Sused od nás už nechce praveľa? ■

Losovanie Hesiel, ktoré tvoria základ pomôcky Tesnou bránou

■ Z internetových stránok Hesiel z nemčiny preložil Miki Lipták

Heslá existujú už 290 rokov

Dátum vzniku „Hesiel“ (Losungen) je istý: 3. mája 1728 na večernej bohoslužbe v nemeckom Ochránove (Herrnhute) Mikuláš Ludovít gróf z Zinzendorfu (Nicholas Ludwig Graf von Zinzendorf) dal zboru krátke slovo pre nadchádzajúci deň. Príbeh Hesiel sa začal veršom piesne: „Láska Ho prihnala, láska Ho strhla z trónu, a ja by som Ho nemal milovať?“ Čoskoro sa v Herrnhute dávalo na každý deň takéto „denné heslo“. Zinzendorf nazval Heslá „pokračovaním rozhovorov Spasiteľa so zborom“. Dnes kresťania mnohých cirkví čítajú Heslá v 60 jazykoch.

Prvé tlačené Heslá z roku 1731

V roku 1731 vyšli prvé tlačené Heslá. Od tohto roku sa Heslá objavujú bez prerušenia, rok čo rok. Misijná činnosť Ochránovských Moravských bratov – Jednoty bratskej, ktorá sa začala v roku 1732, rozšírila Heslá po celom svete.

Vonkajšia podoba Hesiel sa v nasledujúcich rokoch stále znova menila. Zmeny nastali aj v obsahu, najmä zo strany samotného Zinzendorfa. Aj po jeho smrti sa Heslá naďalej menili. Dnes majú na každý deň v roku biblické slovo zo Starej a Novej Zmluvy. Najprv sa pre každý deň s asi trojročným predstihom vylosuje „heslo“ zo zbierky 1824 veršov zo Starej Zmluvy. Potom sa k nemu tematicky priradí „text“ Novej Zmluvy.

Ako vzniká ďalší ročník

Každý rok na jar sa v Herrnhute žrebojú alebo „losujú“ Heslá na ďalší ročník. Na to je potrebný aspoň trojročný časový predstih, pretože Heslá sa potom budú musieť preložiť do asi 60 jazykov. 22. apríla 2020 sa teda žrebovali Heslá na rok 2023.

Žrebovanie Hesiel prebieha vždy v Herrnhute, v malej sále „Vogtshofu“, ktorá je zároveň jedným z troch administratívnych sídiel Evanjelickej Jednoty bratskej. Na žrebovaní sa zúčastňujú členovia predsedníctva, cirkevné vedenie Európsko-pevninského bratstva, ako aj ekumenickí hostia. Verše sa postupne losujú pre každý deň od 1. januára do 31. decembra.

„Zdroj Hesiel“ (Spruchgut), z ktorých sú losované Heslá, je zbierka starozmluvných veršov vo forme 1824 očíslovaných kartičiek. Keďže sa Heslá zverejnené za posledné dva roky vylučujú, v „osudí“ je v skutočnosti už len asi 1100 kartičiek.

Heslá sa losujú z približne 1100 veršov Starej Zmluvy.

Po vylosovaní týchto veršov sa začína práca redaktora Hesiela. Jeho úlohou je doplniť k starozmluvnému „Heslu“ vhodný text z Novej zmluvy.

Keď už sú určené texty na každý deň, rukopis hesiel na rok je hotový. Teraz sa môže odoslať medzinárodným prekladateľom a pripraviť pre tlač.

Heslá nepodliehajú žiadnemu železnému zákonu. Výber starozmluvných veršov sa v pravidelných intervaloch skúma. Spracúvajú sa návrhy na nové Heslá a odstraňujú sa predtým známe texty, ak napríklad môžu byť chápané príliš jednostranne, alebo už nie sú zrozumiteľné. ■

(zdroj: <https://www.losungen.de/die-losungen/jedes-jahr/>)

Mil'niky reformácie
500 rokov - 1521/1522:
Rytier Juraj a nemecká Biblia
■ **Luboslav Beňo**

Po wormskom edikte z mája 1521 sa ešte mladý, 37-ročný, Martin Luther stratil z očí verejnosti na celých

9 mesiacov. Od 4. mája 1521 do 1. marca 1522 žil ukrytý na durínskom hrade Wartburg, pretože po cisárskom sneme hrozili reformátorovi cirkvi kruté časy, ba až likvidácia.

Pod dohľadom hradného kapitána Hansa von Berlepscha bol ubytovaný v šľachtických priestoroch, vydávali ho za rytiera Juraja, čomu musel prispôbiť aj svoj výzor – šaty, vlasy a bradu, pritom sa vzdal svojho habitu aj vystrihanej tonzúry na hlave. Georg Spalatin, kaplán a tajomník saského kurfirsta Fridricha Múdreho, úzkostlivo strážil všetky kontakty so svetom. To znamená, že kontroloval prichádzajúce, a najmä odchádzajúce písomnosti, aby sa miesto úkrytu nijako neprezradilo.

Bez Lutherovej prítomnosti sa situácia okolo spoločenských i náboženských zmien vyvíjala radikálnejšie najmä cez wittenberských kazateľov Andreasa Karlstadta a Gabriela Zwillinga. Ten prvý na Vianoce 1521 zaviedol zjednodušenú formu Večere Pánovej podobojím bez spovede, druhý zrušil súkromné omše a postavil sa proti úcte k hostii, v januári obaja podnecovali rušenie oltárov a obrazov v kostoloch. Mnohí kňazi vypovedali celibát, prví z nich sa v máji 1521 sobášili a objavilo sa hnutie vystupovania z kláštorov. Objavovali sa aj príliš horlivé snahy niektorých jednotlivcov, ktoré mohli veľmi ľahko prerásť v rebéliu. Luther na situáciu reagoval niekoľkými spismi, dokonca inkognito aj na koni navštívil Wittenberg.

Renesančná historická epocha

volala po návrate k starým, antic-
kým prameňom. Prebudila aj záujem
o pôvodné jazyky Biblie. Viacerí
kazatelia prichádzali s vlastnými
prekladmi vybratých textov z Pís-
ma, niektoré sa ukázali ako lepšie,
iné ako horšie. Bol to Filip Mel-
anchton, ktorý prišiel za Lutherom
s myšlienkou, aby počas svojho po-
bytu na Wartburgu preložil Novú
zmluvu do zrozumiteľnej nemčiny. V
decembri 1521 sa Luther teda vrhol do
práce, ktorá trvala jedenásť týždňov.
Prekladal z gréčtiny, vďaka už exis-
tujúcej kníhtlači mal k dispozícii nové
vydanie gréckeho textu od humanistu
Erazma Rotterdamského. Pri preklade
veľa prihliadal na latinský text (Vul-
gata), na preklade sa veľa radil najmä
s Melanchtonom a Spalatinom, obaja
boli dobrí znalci gréčtiny. Problémy
robili niektoré špeciálne výrazy (napr.
názvy gréckych mincí, alebo draho-
kamov), ako aj iná logika antického
jazyka. Začiatkom marca 1522 mal
už rukopis Novej zmluvy hotový.
Zvláštnosťou bolo napríklad iné us-
poriadanie niektorých biblických kníh
(List Židom, Jakubov a Júdov boli
tesne pred Zjavením).

Stará zmluva bola
komplikovanejšia: Luther až taký do-
brý hebraista nebol, hebrejčina bola v
tej dobe pomerne nová aj na univerzi-
tách a reformátor nemal ani nijakých
židovských priateľov, ktorí by mu po-
radili. Preklad sa začal až po opustení
Wartburgu ešte v roku 1522 a v spolu-
práci s inými teológmi bol hotový až v
r. 1534.

Jazyk Lutherovej Biblie dodnes

skúmajú nemeckí filológovia,
všeobecne sa považuje za silný impulz
k štandardizácii nemeckého jazyka.
Dedičstvom Lutherovho vplyvu na
nemecký jazyk je napríklad písmeno
„e“ na konci mnohých nemeckých
slov. To v jeho časoch nebolo spiso-
vné, no vďaka Lutherovi sa presadilo a
dodnes sa nazýva ako „luteránske e“.

V decembri 1521 v Ríme náh-
le na chrípku zomrel pápež Lev X.,
podľa historikov bol jeho pontifikát
„najkatastrofálnejším v celých cirkev-
ných dejinách“, cirkev priviedol do
vysokých dlhov. Cirkev opäť pozerala
s veľkou nádejou na zmeny, ktoré mo-
hol priniesť nový pápež. Stal sa ním na
jeden rok Holanďan Hadrián VI. ■

Ako prežívame Vianoce...

■ JM

***Iste mi dáte za pravdu, že s Vianoca-
mi sa každoročne spájajú tie naj-
krajšie momenty, ktoré prežívame so
svojimi najbližšími, rodinou
či priateľmi.***

Hlbšie vnímame a prežívame krásu
všedných i sviatočných dní, naše srd-
cia vysielajú voči svojmu okoliu viac
dobra a lásky (ale tak by to malo byť
vždy, nielen raz v roku ☒). No stáva sa
aj to, že často nás strhne predvianočný
zhon, útočia na nás reklamy z každej
strany a „možno máme čo robiť“,
aby nám neunikla podstata Vianoc.
V našej rodine chápeme podstatu, tiež
však urobíme všetko pre vytvorenie
vianočnej atmosféry so všetkým, čo
k tomu patrí.

Túžime mať všetko dôkladne pripravené, staráme sa, aby nič nechýbalo na štedrovečernom stole. Myslím, že tá vonkajšia stránka Vianoc v našej rodine je možno rovnaká ako vo vašej, keďže sme tu z rovnakého prostredia, máme rovnaké zvyky, tradície. Ale predsa nazriem trochu do našej domácnosti.

Samozrejme, dom musí byť uprataný. Stromček už nejaký deň pred Štedrým dňom máme urobený, radšej živý ako umelý. Keďže tým, že Miro je kurátor, potrebujeme sa postarať tiež o Boží dom. Veď aj prorok Aggeus upozorňoval Izrealcov, že sa nemajú starať len o svoje domy, ale že majú myslieť aj na Jeho dom, pretože je to On, ktorý nám dáva všetko k tomu, aby sme sa mohli starať o vlastné domy. V kostole je už upratané a my sa staráme len o stromček a o teplo.

U nás doma na Štedrý deň už od rána rozvoníava kapustnica – huby, klobáska, varené a pražené mäsko aj nejaká dobrá kosť v nej nemôžu chýbať. Tak okolo 18tej (po kostole) začíname večerať. Stále sme jedli všetci spolu, začíname modlitbou. V podstate modlitbou vďaka za všetko. Potom babka s dedkom spomínali na sviatky, aké prežívali dávno oni. Na večeru máme najprv oplátky s medom, ale chlapi radšej máčajú do cukrovej vody. Potom bobáľky – upečené doma v týždni pred. Tie robíme len s makom. Ďalším chodom je fajná kapustnica, ktorá tak super chutí iba na Vianoce. Na záver, kto ešte vládze, tak si dá vyprázané rybie filé so zemiakovým šalátom a cviklou,

resp. bravčový rezeň. Boli časy, keď náš Marek mal viacej času a rybárčil. Vedy sme mali aj zubáča z Liptovskej Mary. Úžasná pochúťka – zubáč na masle. Keď počujem, koľko druhov koláčov niekto robí na Vianoce, tak som až prekvapená. Ja robím len perníčky (ale mám výborný jedlý recept), banánový super koláč – ten nesmie chýbať, a Miro má rád kokosové ježe. Takže u nás toľko zo sladkej ponuky. Po večeri prechádzame z kuchyne do obývačky ku stromčeku. Tam už každého „zázračne“ čakajú darčeky. Pri rozbaľovaní, a teraz, už keď sú vnúčatká, je toľko radosti a šťastia, že to dojíma človeka k slzám a veľkej vďačnosti voči Pánu Bohu.

Táto príprava a ponuka je „ideálny stav“, ale zažívame na vlastnej koži, že to také ideálne vôbec nemusí byť. „Nič už nie je také, ako bolo predtým“ je veta, ktorú počujem pri rozhovoroch čoraz častejšie. Keď sme na minuloročné Vianoce ostali sami v karanténe, bez detí, vnúčat, bez rodiny, bez spoločenstva v kostole, to bol šok. Toto sme ešte nezažili nielen my, ale ani staršie generácie. Nebyť v kostole na Vianoce, ach jaj... Vzhľadom na situáciu sme si však uvedomovali vďačnosť jeden za druhého.

Keď píšem tieto slová, do Vianoc 2021 je ešte viac ako mesiac. Dnes si už nikto nedovolí s istotou povedať, že budú také, na aké sme zvyknutí. Zase ich poznačí pandemická situácia, s ktorou sa už dlho trápime. V tejto atmosfére, ktorá je do veľkej miery poznačená nepokojom a obavami o zdravie nás, našich blízkych

či priateľov, sa zrejme bude niešť aj kolobeh priprav nadchádzajúcich vianočných sviatkov. Ale pozor, On, ktorý leží v betlehemských jaslach, je pre môj a tvoj život Ten najdôležitejší. Či v časoch pokoja, alebo v pandémie. Stále!

Vianočný príbeh, to nie je len jeden z pekných príbehov na potešenie sviatočných chvíľ. Ten, ktorý leží v Betleheme, nám prináša život, ktorý závisí od môjho a tvojho vzťahu k Nemu. A tak sa pýtaj: Čím je pre teba Ježiš Kristus? Bezmocným dieťaťom, ktoré sprevádza vianočný folklór, alebo záchrancom, ktorý ťa vykúpil so smrti večnej a túži s tebou tráviť večnosť? Kiežby pri každom z nás platilo to druhé.

Október 2021 v našom spoločenstve

■ **Ľuboslav Beňo**

***Október spolu s májom býva
v našom cirkevnom zbore tým
najživším mesiacom roka, čo sa týka
množstva aktivít.***

Už je rozbehnutý školský rok, teda výučba náboženstva, besiedky, konfirmačná príprava, dorasty, mládež, rodinky, spevokol, biblické hodiny dospelých, to všetko už býva prejavom nášho života pre tých, ktorí majú záujem. Tento nový čas, ktorý spolu na celom svete prežívame, sa ťažko dotýka aj nás a nášho cirkevno-zborového života. Niektoré aktivity, najmä pre mladších členov zboru, sa síce rozbehli, aj keď s citeľným

výpadkom niektorých, iné – ako spevokol či biblické hodiny, vôbec. Navyše režim OTP pre účastníkov bohoslužieb taktiež nepridáva na účasti. Pre tých, ktorí nemôžu prísť do kostola, posielame opäť vytlačené kázne, prípadne si ich môžu nájsť aj na webovej stránke cirkevného zboru.

Lenže v tohtoročnom októbri by sme mali aj Biblicko-rekreačný týždeň v Herľanoch, ktorý nám už druhý raz za sebou vypadol. Hneď po ňom by bola po dvoch rokoch plánovaná zlatá konfirmácia ako spomienková slávnosť pre tých, ktorí pred 50 rokmi sľubovali svoju vernosť evanjelickej cirkvi. Pravdepodobne by sme boli zorganizovali aj vlni pripravované stretnutie dôchodcov nášho zboru. No a pre spevokoly nášho seniorátu sa mala konať seniorátna Žatva spevokolov, tento rok v novom kostole na Terasé v Košiciach, ako aj seniorátno stretnutie dorastu a mládeže, pravdepodobne aj konfivikendovka v Tatrách... Toto všetko ostalo tak, žiaľ. Kiežby sa situácia upokojila a my sme mohli normálne existovať!

Čím špeciálnym sme teda žili tohtoročný „nenormálny“ október?

Opäť sa začali online stretnutia sestier s Deborou, ktoré pripravuje a vedie naša sestra farárka. Pripájajú sa aj sestry z prostredia mimo nášho cirkevného zboru.

Od začiatku mesiaca sa vďaka podpore z nemeckej Diakonie začal konať na fare program pre rómske deti 1. ročníka, aby sa podporil ich osobnostný vývoj a zabránilo sa ich zbytočnému opakovaniu ročníka, a tak aj strate

šancí pre neskorší normálny život. Deti prichádzajú každý pracovný deň popoludní, robia si domáce úlohy, precvičujú si spoznávanie písmeniek a číslíc. Súčasťou programu je aj práca s rodičmi detí raz v týždni.

Na konci mesiaca sa v zboroch Košického seniorátu konal aj reformačný modlitebný týždeň, u nás na troch miestach po jednom večeri.

Z kruhu nášho spoločenstva sme vypravovali nášho spolubratu Ľuboslava Mateja z Rankoviec, 54-ročného. ■

Žatvy je mnoho, ale pracovníkov málo - Detská besiedka

■ **Katarína Hašková**

***Hospodinova je zem i čo ju napľňa,
svet a tí, čo na ňom bývajú.***

Ž 24,1

Čím je zaujímavý tento verš z Biblie? Je to prvý uložený zlatý veršík, ktorý

som učila deti na detskej besiedke u nás v Rankovciach. Podľa toho, čo si ale pamätám, určite nebol prvý, pretože na detskú besiedku som sa ako vedúca dostala už dávno predtým. Bolo to krátko po mojej confirmácii, keď ma kamarátka poprosila, aby som prišla zaskočiť, byť s deťmi, niečo im porozprávať, lebo ona nemôže a nemá kto iný prísť. Potom som prišla opäť, a zas, až som zrazu ostala v tejto službe natrvalo.

Popravde, toto pozvanie nebolo až také nečakané. Ešte v čase, keď som bola na základnej škole a v našom zbore slúžili manželia Mišinovci, začali sme ako partia chodiť na školenie Detskej misie. Väčšina vedúcich detskej besiedky v našom zbore, a rozhodne všetci starší odo mňa, majú za sebou aspoň 1-2 kurzy, ako učiť. Ako hovoriť o biblických príbehoch, na čo sa zamerať, aký jazyk používať, prečo vôbec učiť verše naspamäť, aké piesne spievať a ako s nimi pracovať, ako sa modliť...

Služba učiteľa detí nie je iba o hraní sa. Je to veľmi zodpovedná služba, veď už Pán Ježiš povedal učeníkom, aby nechali deti prichádzať k Nemu, „lebo takýchto je kráľovstvo nebeské“ (Mt 19,14).

Je to práve prostredie detskej besiedky, kde deti prichádzajú do kontaktu s Božím slovom, kde sa učia modliť a poznávajú Pána Ježiša a Jeho vykúpenie. Samozrejme, besiedka nenahradí v tomto smere rodinu, a sú to deti z kresťanských rodín, ktoré na besiedku prichádzajú. Na besiedke sa však poznanie detí o Bohu prehlbuje, utvrdzuje sa ich viera a predovšetkým sa buduje spoločenstvo, ktoré je deťom ich vlastné. Aj vystúpenia v kostole nie sú len nejakou „kultúrnou vložkou“ – je to forma služby, ktorá je Bohu na oslavu a milá ľuďom.

Keď som začala učiť na detskej besiedke, musela som sa obhajovať pred tými, ktorí protestovali, že „deti učia deti“. Viem aj o iných problémoch, s ktorými sa stretávali iné vedúce detských besiedok. Niekde dokonca detská besiedka skončila z rôznych dôvodov. Práve preto prosím o vaše modlitby a podporu tejto služby, „lebo takýchto je kráľovstvo nebeské“ – a ak stratíme naše deti, kto bude po nás tvoriť tento zbor? ■

***Za noci chladnej,
keď Betlehem spal,
ľuďom dobrej vôle
anjel zvestoval:
„Sláva na výsostiach Bohu.
Dnes sa vám narodil
Mesiáš a Pán.”
V maštaľke biednej
na slame leží,
je ako jeden z nás,
dali mu meno Ježiš.
Božia láska ho znížila
z nebies do jasiel',
aby tak navždy zničila
chlad ľudských srdc a tiel.
Slávime Krista narodenie,
i ja vám kresťanské
nesiem pozdravenie.
On je sám ten darca
pokoja, radosti,
i duši spasenia
vo vekoch večnosti.
Kto sa jeho drží,
k tomu sa on kloní,
citom neslýchaným
srdce mu obnoví.
Preto sa ho chopme
vierou v tej časnosti,
aby nám daroval
slávu do večnosti.
Dieťaťko v Betleheme,
Ježiško maličkéy,
za tebou ideme,
čuj naše prosbičky.
Daj nám zdravia sily,
do učenia chuti,
srdce rodičovo
nech sa nezarmúti.
Zošli požehnania
aj do nášho domu,
by sme mohli pomôcť
v biede hocikomu.***

Biblická osemsmerovka

V osemsmerovke nájdite slová:

LÁSKA, SILA, VIERA, ŠŤASTIE, BÁZEŇ, NÁDEJ, SVÄTOSŤ, ISTOTA, BOH, SĽUB, KRÁĽ, MILOSTĽ, MOC

Písmenká, ktoré sa vám zvýšili, vypíšte.

Správnym zoradením dostanete synonymum slova ZÁCHRANA.

E	V	I	E	R	A	S	B
Š	S	A	N	M	O	C	O
Ť	V	L	Á	S	K	A	H
A	Ä	I	D	N	R	E	Ň
S	T	S	E	S	Á	P	E
T	O	A	J	S	Ľ	I	Z
I	S	T	O	T	A	U	Á
E	Ť	S	O	L	I	M	B

Hudobné okienko Pieseň ES 561 a jej posolstvo

■ Gabriela Beňová

Predstavte si obyčajný piatok večer. Skončila sa práca, na záhrade už niet čo na dnes spraviť, pomaly sa stmieva, dnes ste toho urobili akurát, stihli ste všetko, čo bolo potrebné. Ako by ste si predstavili stráviť zvyšok dňa? Ísť spať? Čítať knihu? Zavolať príbuzným? Urobiť si fantastickú večeru a sadnúť si k televízoru? Zhodou okolností je práve teraz (keď to píšem) piatok podvečer a chystám sa mať takýto krásny piatkový relax.

Aké by to však bolo pred osemdesiatimi rokmi? Mali by sme v našich domovoch v piatok večer takúto pokojnú večernú idylku? Alebo keby sme žili 4260 km juhovýchodne v Afganistane práve dnes. Aký pokoj by sme mali v piatok večer?

Philipp Spitta, nemecký protestantský básnik, na začiatku 19. storočia napísal pieseň číslo 561 v našom spevníku, v ktorej, okrem iného, spievame: Rozhojňuj v dome nám pokoj... Na milosť Tvoju, náš Pane, nech sa všetci spoliehame, a na Tvoju dobrotu, i v čase skúšok, starostí...

Neviem si predstaviť, aké by to bolo zažívať hrôzy druhej svetovej vojny. Neviem si predstaviť, aké je to zažívať prenasledovanie a ak mám byť úprimná, obávam sa, že moja viera by niečo také nezvládla. Našťastie však na niečo také nikdy nie sme sami. Náš ľudský pokoj je príliš plytký, zničí ho každý závan nešťastia. Ježiš však hovorí: „Pokoj vám zanechávam, svoj

pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Ján 14:27). Boh nám nedáva svetský pokoj.

Predpokladám, že piatkové idylky v takých ťažkých časoch prenasledovania asi nie sú rovnaké, ako si predstavujem ja. Ale nezabúdajme na to, že náš Boh je mocnejší, väčší ako každý náš strach. Modlime sa spolu s autorom piesne za naše domovy, aby v nich bol pokoj, aby ich Boh strážil. A nezabúdajme aj na rodiny, ktoré si takéto hrôzy na rôznych miestach na svete zažívajú. ■

Maranatha! Príd', Pane Ježiši!

■ Tomáš Beňo

Mnohokrát som počul tému na mládeži, alebo kázeň v kostole, na túto tému. Vždy som si pri nej uvedomil, že ak vôbec chcem čakať na Pána Ježiša, musím mať vieru. Ak by som nebol veriaci, na čo by som čakal? A zase, ak som veriaci a verím, že Pán Ježiš príde, tak v tom prípade verím aj tomu, že ma zoberie so sebou do neba. Čakám na Neho každý deň. Každý deň si uvedomujem, že už môže prísť.

Čo v mojom živote znamená to „čakanie“? Modlitba a čítanie Biblie na prvom mieste, chodím do spoločenstva – mládež, chlapčenská skupinka, služby Božie... Uvedomujem si, že spoločenstvo veriacich ľudí je dôležité pre moju vieru. A rozprávam sa aj so svojimi zborovými farármi.

A aké to bude, keď Pán Ježiš príde druhýkrát? Úprimne, nad tým som

veľmi nerozmýšľal. Určite zaujímavé. Ale to hlavné je, že ma privedie do neba, k sebe, do svojho kráľovstva, o ktorom sa píše v Biblii. Teším sa, že budem spasený a budem v nebi s Ježišom Kristom celú večnosť. ■

Otniel

■ **Monika Beňová**

Otniel patril k sudcom v pojózuovskom období. Teda v čase, kedy sa končilo obdobie patriarchov, Mojžiš a Józua už boli mŕtvi, Izrael osídľoval „zasľúbenú krajinu“ a bojoval o svoje pozície. V tom čase ale Izrael bojoval aj sám so sebou, najmä kvôli tomu, že nejakým spôsobom potreboval vyprofilovať svoje náboženstvo uprostred pohanstva.

O Otnielovi vieme, že bol druhým sudcom Izraela po Józuovi, ak Józuovi prisúdime aj túto úlohu v Izraeli. Hebrejsky Otni'el – znamená v preklade „Opatrovník Boží“, resp. „Boh je mojim Opatrovníkom“.

Podľa starozmluvného záznamu bol synom Kenaza. A zo starších záznamov vieme, že Kenazovým starším bratom bol Káleb. Ten nám je známy ako ten, ktorý bol medzi vyzvedačmi v kanaánskej krajine a spolu s Józouom nereptali, ale nabádali Izrael k dôvere Hospodinovi a k vernosti.

Z toho vyplýva, že Otniel bol Kálevovým synovcom a pochádzal rovnako, ako jeho otec a strýko, z Júdovho rodu. Jeho manželkou bola Aksa, Kálebova dcéra a dostal ju do daru za zásluhy pri dobýjaní Kirjat-seferu, neskôr nazývaného Debír. Bola to

jedna z vojen v procese postupného podmaňovania si zaslúbenej krajiny.

O čo vlastne v tomto príbehu ide? Tak, ako sa to veľakrát v čase sudcov opakovalo, pri dobýjaní krajiny Izraelci prestali byť verní svojmu Hospodinovi. Spájali sa s pohanmi, začali slúžiť ich bohom. Vtedy ich Hospodin vydal do rúk kráľa Kušan-Rišatajima, kráľa Aram-Naharajimu (kráľa aramejského Dvojriečia). Trvalo osem rokov, kým Izraelci pochopili, že sa potrebujú vrátiť k svojmu Bohu. Keď k Nemu volali, Hospodin im dal záchrancu v osobe Otniela, na ktorom spočinul Duch Hospodinov.

Podľa židovských historických záznamov, Pán Boh dopustil útlak Kušana-Rišatajima kvôli dvom udalostiam, ktoré máme opísané bližšie v 17. a 19. kapitole knihy Sudcov. Tou prvou bolo postavenie Míchovej osobnej súkromnej svätyne, v ktorej vystaval tesanú a liatu modlu i domácich bôžikov. Tú liatu a tesanú sochu príslušníci kmeňa Dán premiestnili do mesta Lajiš a tu sa stala súčasťou modlárskeho kultu.

Tá druhá udalosť sa dotýka skupinového znásilnenia, ktorého sa dopustili obyvatelia Gibey z kmeňa Benjamín.

Podľa historika Davida Gansa Otnielovo sudcovské obdobie spadá do rokov 2516-2556 od stvorenia sveta. Čiže zhruba do rokov 1246-1205 pred n.l. To odpovedá aj údaju v Knihe Sudcov, kde čítame, že krajina žila štyridsať rokov v mieri, dokiaľ Otniel, syn Kenazov, nezomrel. Po jeho smrti súdil synov Izraela Ehúd. ■

Vianočná verzia Prvého listu Korint'anom 13

■ Facebook

Keby som svoj dom dokonale vyzdobil jedľovými vetvičkami, blikajúcimi svetielkami a vyhrávajúcimi zvončekmi, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím iným než dekorátorom.

Keby som sa namáhal v kuchyni a piekol kilá vianočných koláčov či labužníckych maškrt, a keby som k jedlu prestrel nádherný stôl, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím iným než kuchárom.

Keby som pomáhal v charitnej jedálni, v domove dôchodcov spieval koledy a všetok svoj majetok minul na blahobyt, ale nemal by som piesne pre svoju rodinu, nič by mi to neosožilo.

Keby som ozdobil vianočný stromček žiariacimi anjelmi a háčkovanými hviezdami, zúčastnil sa tisícich osláv a v spevokole spieval kantáty, ale nemal by som v srdci Ježiša Krista, tak som nič nepochopil, o čo vlastne ide.

Láska prerušuje pečenie kvôli objatiu dieťaťa.

Láska necháva bokom ozdoby kvôli pobožkaniu manželského partnera. Láska je priateľská napriek náhleniu a stresu.

Láska nezávidí iným ich domácnosť s vyberaným vianočným porcelánom a priliehavými obrusmi.

Láska neokrikuje deti, aby uhli z cesty, ale je vďačná, že sú a že môžu stáť v ceste.

Láska nedáva iba tým, ktorí môžu niečo vrátiť, ale s radosťou obdarúva práve tých, ktorí darčekom odpovedať nemôžu.

Láska všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.

Láska nikdy nezanikne. Videohry sa rozbijú, perlové retiazky sa roztrhnú, tenisové rakety zhrdzavejú, ale dar lásky zostáva. ■

Vianočný blázon

■ podľa: Vianoce.sk

V jednej krajine na Východe žil pred dvetisíc rokmi mladý blázon. Ako každý blázon sníval aj on o tom, že sa raz bude múdrym. Miloval hviezdy. Nikdy ho neunavilo pozorovať ich. A tak sa stalo, že jednej noci objavili novú hviezdu len mudrci z východu, ale aj tento blázon.

“Tá nová hviezda je jasnejšia ako ostatné,” myslel si. “To bude tá

kráľovská hviezda - narodil sa nový kráľ! Chcem mu ponúknuť svoje služby. Však ak je to kráľ, bude potrebovať určite nejakého blázna. Vydám sa na cestu a budem ho hľadať. Hviezda ma povedie." Dlhو premýšľal, čo by mohol novému kráľovi priniesť ako dar. Avšak okrem svojej bláznovskej kapucne, zvonkohry a jednej kvetiny nemal nič, čo by mohol darovať. A tak sa z domova vydal na cestu.

Prvú noc ho hviezda priviedla do chudobnej chalúčky. Tam našiel dieťa, ktoré bolo chromé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. "Ach," pomyslel si blázon, "dám tomu dieťaťu svoju bláznovskú kapucňu. Potrebuje ju viac, ako kráľ." Dieťa si bláznovskú kapucňu nasadilo na hlavu a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo.

Druhú noc ho hviezda zaviedla do krásneho paláca. Tam našiel dieťa, ktoré bolo slepé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. "Ach," pomyslel si blázon, "dám tomu dieťaťu svoju zvonkohru. Potrebuje ju viac, ako kráľ." Dieťa zvonkohru radostne rozohralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo.

Tretiu noc ho hviezda zaviedla do zámku. Tam našiel dieťa, ktoré bolo hluché. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. "Ach," pomyslel si blázon, "dám tomu dieťaťu svoju kvetinku. Potrebuje ju viac, ako kráľ. Dieťa si kvetinku zobralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi

miesto poďakovania úplne stačilo.

"Teraz mu už nič nezostalo, čo by mohol kráľovi darovať. Bude lepšie, keď sa vrátim," pomyslel si blázon. Avšak keď sa pozrel k oblohe, hviezda stála na jednom mieste a žiarila veľmi jasne, jasnejšie ako kedykoľvek predtým. A v tom uvidel cestu k nejakej stajni v strede poľa.

Pred stajňou stretol mudrcov z východu a zástup pastierov, aj oni hľadali nového kráľa. Ten ležal v jasliach - malé, bezbranné dieťa. Mária, ktorá chcela práve na slamu prestrieť čisté plienky, sa bezradne pozerala a hľadala pomoc. Nevedela, kam by dieťa položila. Jozef práve krmil osla a všetci ostatní mali plné ruky darov. Mudrci doniesli zlato, kadidlo a myrhu, pastieri vlnu, mlieko a chlieb. Len blázon tu stál s prázdnyimi rukami. Mária, plná dôvery, položila teda dieťa do jeho náruče. Tak našiel Kráľa, ktorému chcel v budúcnosti slúžiť. A taktiež vedel, že svoju bláznovskú kapucňu, zvonkohru a kvetinu rozdal deťom, aby mal miesto pre Dieťa, ktoré mu teraz so svojím úsmevom darovalo múdrosť, po ktorej tak túžil. ■

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

NOV - DEC 2021

Služby Božie	09.00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	7. november 5. december 19. december 2. január
Štedrý večer a Silvester	16:00 Bačkovík a Čakanovce 17:30 Boliarov a Rankovce

Detická besiedka	PI 17:00 Bačkovík / Čakanovce PI 17:00 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Mládež	SO 18:00 on-line
Rodinky	SO 18:30 on-line každá 2há sobota
Konfirmačná príprava	NE 14:30
Dorast	NE 15:30

FARBA	REŽIM	OPATRENIA
ZELENÁ	Základ	75% obsadenosti interiéru, rúška, dezinfekcia
ORANŽOVÁ	Základ	25% obsadenosti interiéru, rúška, dezinfekcia, zoznam účastníkov
ČERVENÁ	OTP	25% obsadenosti interiéru, rozostupy, respirátory, dezinfekcia, zoznam účastníkov
BORDOVÁ	OTP	25% obsadenosti interiéru, rozostupy, respirátory, dezinfekcia, zoznam účastníkov
ČIERNA	OČKOVANÍ	Respirátory, dezinfekcia, rozostupy, zoznam účastníkov

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** Ora et Labora et Lege s. r. o. **Ročník:** XXV. **Číslo:** 11-12 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Ilustračný obrázok.